

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องอยู่อย่างแยกห่างจากร่างกายและไปหาพ่อ ลูกจะไม่นำร่างของลูกไปกับลูก ดังนั้นจงลืมร่างและมองดวงวิญญาณ

คำถาม: เหตุใดลูกๆ จึงทำความเพียรพยายาม เพื่อที่จะเพิ่มพูนช่วงชีวิตของลูกด้วยพลังโยคะ?

คำตอบ: เพราะความปรารถนาของหัวใจของลูกคือการเรียนรู้ทุกสิ่งจากพ่อในชาติเกิดนี้ ลูกต้องการที่จะได้ยินทุกสิ่งจากพ่อ และเหตุนี้เองลูกจึงทำความเพียรพยายามเพื่อเพิ่มพูนช่วงชีวิตของลูกด้วยพลังโยคะ เป็นในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรักจากพ่อ ลูกไม่สามารถได้รับความรักเช่นนั้นตลอดทั้งวงจร ลูกจะพูดถึงผู้ที่ได้ละร่างของพวกเขามาและจากไปว่านั่นคือละครบทบาทของพวกเขาที่มีมากเพียงเท่านั้น

โอมชานติ ลูกๆ ได้เคยไปที่ชุมนุมทางจิตอื่นมาชาติแล้วชาติเล่า และได้มาที่นี่เช่นกัน ในความเป็นจริงสิ่งนี้ก็เรียกว่าเป็นชุมนุมทางจิต (สัทสัง) ด้วย ความเป็นมิตรของสัจจะพาลูกข้ามฟาก ได้เข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยไปยังชุมนุมทางจิตในหนทางของบักดี และเวลานี้พวกเรากำลังนั่งที่นี่ พวกเราารู้สึกว่ามีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ที่นี้ก่อนอื่นใดลูกได้รับความรักของพ่อ และพ่อก็ได้รับความรักของลูกๆ ในเวลานี้ในชาติเกิดนี้ลูกกำลังเปลี่ยนแปลง เวลานั้นลูกๆ ได้เข้าใจแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ร่างกายจะไม่พูดว่านี่คือ “ดวงวิญญาณของฉัน” ดวงวิญญาณสามารถพูดว่า “นี่คือร่างของฉัน” ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยนับถือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนามาชาติแล้วชาติเล่า ในทุกวันนี้พวกเขามีแพชั่นของบาบาที่แตกต่างกัน เช่น “ไสยบาบา” “เมฮาร์บาบา” พวกเขาทั้งหมดนั้นคือผู้ที่มียาร่างกายเช่นกัน ไม่สามารถจะมีความสุขได้ด้วยความรักทางร่าง ความรักที่ลูกๆ มีเป็นไปในทางจิต มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืน ที่นี้ลูกได้รับความเข้าใจ ในขณะที่ที่นั่น ลูกนั้นไม่รู้คิดอย่างแท้จริง ในเวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาบาและสอนลูก ท่านคือพ่อของทุกคน ลูกทั้งหมดทั้งชายและหญิงก็คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ บาบาเรียกลูก: โอ ลูกๆ! ลูกๆ ก็จะตอบรับเช่นกัน นี่คือการพบปะของพ่อกับลูกๆ ลูกๆ รู้ว่าการพบปะนี้ของพ่อและลูกๆ ของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ลูกๆ เฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา” คำว่า “บาบา” นั้นหวานชื่นอย่างยิ่ง ด้วยการพูดคำว่า “บาบา” ลูกก็จดจำมรดกของลูก ลูกนั้นไม่ได้เป็นเด็กเล็กๆ อีกต่อไป เด็กๆ ก็เข้าใจว่าพ่อของพวกเขาคือใครได้อย่างเร็วมาก พวกเขาเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพวกเขาได้รับมรดกใดจากพ่อของพวกเขา เด็กเล็กๆ ไม่สามารถเข้าใจสิ่งนั้น ที่นี้ลูกเข้าใจว่าลูกได้มาหาบาบา พ่อพูดว่า: โอ ลูกๆ! และลูกๆ ทั้งหมดก็รวมอยู่ในนั้นด้วย ดวงวิญญาณทั้งหมดมาที่นี่จากบ้านเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าใครมาในเวลาใดเพื่อเล่นบทบาทของตน พวกเขาทั้งหมดมาจากสัดส่วนของตนเอง และแล้วในเวลาสุดท้ายทุกคนก็จะกลับไปสู่สัดส่วนของพวกเขาเอง ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร พ่อไม่ได้ส่งใครลงมา ได้มีการสร้างสิ่งขึ้นขึ้นในละครโดยอัตโนมัติ แต่ละคนเฝ้าแต่ลงมาสู่ศาสนาของตนเอง หากศาสนาพุทธยังไม่ได้มีการก่อตั้งขึ้น และแล้วก็ไม่มีใครของศาสนานั้นที่จะลงมา เริ่มแรกเป็นเพียงผู้คนของสุริยวงศ์และจันทร์ทรวงศ์เท่านั้นที่ลงมา ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีมากกับพ่อคือผู้ที่มาตามลำดับกันไปสู่สุริยวงศ์และจันทร์ทรวงศ์และนำร่างกายมาใช้ ไม่ได้มีเรื่องของกิเลส ที่นั่น ดวงวิญญาณมาและเข้าไปในครรรค์ด้วยพลังโยคะ จากสิ่งนี้ที่ลูกจะเข้าใจว่าลูกดวงวิญญาณจะไปและเข้าไปในร่างกาย ผู้ที่แก่ชรานั้นก็เข้าใจว่าดวงวิญญาณจะไปและใช้อิสร่างหนึ่งด้วยพลังโยคะ ฉันดวงวิญญาณจะใช้ชาติเกิดใหม่อีกครั้งในเวลานี้ ผู้เป็นพ่อก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่า: ลูกได้มาหาพ่อ ดวงวิญญาณของลูกกำลังมาและพวกเขาได้นิรมิตของสิ่งนั้น ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเขาจะไปและเข้าไปอีกร่างหนึ่ง ความคิดเหล่านี้ได้เกิดขึ้น อย่างแน่นอนที่จะเป็นกฎที่นั่นเกี่ยวกับอายุที่พวกเขาจะมีลูก ทุกสิ่งที่นี่ทำงานบนพื้นฐานที่มีความสม่ำเสมออย่างยิ่ง ลูกจะรู้ทั้งหมดนั้นเมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะรู้ทุกสิ่ง ที่นั่นจะไม่ได้เป็นเหมือนกับที่นี่ ที่ซึ่งเด็ก ๆ อายุ 15-20 ปีก็ให้กำเนิดลูกๆ ไม่เลย ที่นั่นช่วงชีวิตคือ 150 ปี ดังนั้นพวกเขามีลูกเมื่อพวกเขามีอายุใกล้ถึงครึ่งหนึ่งของช่วงชีวิตของพวกเขา พวกเขามีลูกในเวลานั้น เพราะช่วงชีวิตที่นั่นยืนยาว ถึงอย่างไรพวกเขาก็มีลูกชายเพียงคนเดียวเท่านั้น และแล้วพวกเขาก็มีลูกสาวหนึ่งคน นั่นคือกฎ ก่อนอื่นดวงวิญญาณของบุตรชายนั้นก็มา และแล้วดวงวิญญาณของบุตรสาวก็มา เหตุและผลนั้นก็พูดว่า บุตรชายต้องมาก่อน ก่อนอื่นเป็นผู้ชายและแล้วผู้หญิงก็จะมาในเวลา 8-10 ปีหลังจากนั้น เมื่อลูกๆ ก้าวหน้าต่อไปลูกจะได้นิรมิตของทุกสิ่ง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูก ว่าขนบธรรมเนียมประเพณีทั้งหมดของโลกใหม่จะเป็นเช่นไร เป็นพ่อท่านนั้นผู้ที่ก่อตั้งโลกใหม่ ท่านจะเฝ้าแต่บอกลูกถึงขนบธรรมเนียมประเพณี เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปท่านจะบอกลูกถึงสิ่งต่างๆ มากมาย และลูกก็จะได้นิรมิตด้วยเช่นกัน เด็กๆ นั้นถือกำเนิดที่นั่นอย่างไรก็ไม่ใช่เรื่องใหม่ ลูกกำลังจะไปสู่สถานที่เช่นนั้นที่ซึ่งลูกต้องไปทุก ๆ วงจร เวลานี้ดินแดนสุชาวดีได้ใกล้เข้ามาแล้ว สิ่งนั้นได้ใกล้เข้ามาอย่างมากในเวลานี้ ยิ่งลูกกลับมาเข้มแข็งในความรู้และโยคะมากขึ้นเพียงไร ลูกจะเห็นทุกสิ่งอย่างใกล้ชิดมากขึ้นตามนั้น ลูกได้เล่นบทบาทนี้มาแล้วมากมายหลายครั้ง เวลานั้นลูกกำลังได้รับความเข้าใจซึ่งลูกจะนำกลับไปกับลูก ลูกจะรู้ทุกสิ่งว่าขนบธรรมเนียมประเพณีที่นั่นจะเป็นเช่นไร ในตอนเริ่มต้นลูกได้นิรมิตของทุกสิ่ง ในเวลา

นั่นลูกกำลังศึกษาอัลฟา เบต้า เอ บี ซี ฯลฯ ในเวลาสุดท้ายด้วย ลูกต้องได้นิมิตอย่างแน่นอน พ่อฉันที่นี่และบอกลูกถึงทั้งหมดนั้น เป็นที่ที่ลูกมีความปรารถนาที่จะเห็นทั้งหมดนั้น ลูกรู้สึกว่าคุณต้องไม่จากร่างของลูกที่นี่ และลูกต้องการที่จะไปหลังจากที่ได้เห็น ทุกสิ่งแล้ว สำหรับสิ่งนี้ในการที่จะเพิ่มช่วงชีวิตของลูก ลูกจำเป็นต้องมีพลังโยคะเพื่อที่ลูกจะสามารถได้ยินทุกสิ่งจากพ่อและเห็น ทุกสิ่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่วิตกกังวลเกี่ยวกับผู้ที่ได้จากไปแล้ว นั่นคือบทบาทของพวกเขาในละคร ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขาที่จะได้รับความรักอย่างมากมาจากพ่อ เพราะยิ่งลูกกลับมามีค่าต่องานรับใช้มากเพียงไร ลูกก็เป็นที่รักของพ่อมากเท่านั้น ยิ่งลูก ทำงานรับใช้มากเพียงไร และยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไร การจดจำระลึกถึงก็จะกลับมามั่นคงมากเท่านั้น ลูกจะทำให้ตนเองนั้นเป็น สุขอย่างมาก เวลานี้ลูกได้กลายเป็นลูก ๆ ของพระเจ้าแล้ว พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ดวงวิญญาณเคยอยู่กับพ่อ ในหนทางของบักดี. ผู้คนทำ สิ่งต่าง ๆ มากมายเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น พวกเขาไม่รู้ถึงการหลุดพ้นในชีวิต ความรู้นี้น่ารักเป็นอย่างยิ่ง ลูกมีความรักอย่างมาก พ่อคือพ่อ ครู และเป็นสัทครูด้วยเช่นกัน ท่านคือบาบาสูงสุดที่แท้จริง ผู้ที่ส่งพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุขถึง 21 ชาติเกิด เป็นดวงวิญญาณที่ได้้อย่างไม่มีความสุข เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ มีคำกล่าวว่า: ดวง วิญญาณบาปและดวงวิญญาณบุญ เวลานี้พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์ทุกประเภท เวลานี้ลูกต้องไปสู่สิ่งที่ไม่มี ชัดจำกัด ที่ซึ่งทุกคนนั้นจะมีความสุข ทั้งโลกจะกลับมาเป็นสุข และเวลานี้ลูกได้เข้าใจบทบาทของทุกคนในละครแล้วด้วยเช่นกัน ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งที่บาบาได้มาเพื่อพาพวกเราไปสู่สวรรค์ ท่านจะพาพวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดไปสู่สวรรค์ พ่อให้ความอด กลั้นแก่ลูก: ลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อได้มาเพื่อพาพวกเราออกจากความทุกข์ทุกประเภท ดังนั้นลูกควรจะมีความรักอย่างมากมายต่อ พ่อฉัน ความสัมพันธ์ทั้งหมดของลูกได้สร้างความทุกข์ให้แก่ลูก เด็ก ๆ ที่นั่นก็เป็นเหตุของความทุกข์เสมอ ลูกอยู่อย่างไม่มี ความสุขและได้รับฟังเรื่องราวของสิ่งที่ไม่มีความสุขต่อไป เวลานี้พ่อกำลังอธิบายทุกสิ่งแก่ลูก ท่านได้อธิบายแก่ลูกมาแล้วมากมาย หลายครั้งมาก่อน และได้ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ปกครองของโลก ดังนั้นลูกควรจะมีความรักอย่างมากมายต่อพ่อผู้ที่ทำให้ลูก กลายเป็นนายของสวรรค์เช่นนั้น ลูกจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่ได้มีความสัมพันธ์กับใครนอกจากพ่อผู้เดียว ได้มีการอธิบายทุก สิ่งแก่ดวงวิญญาณ พวกเราคือลูก ๆ ของพ่อสูงสุด เช่นที่พวกเราได้พบหนทางแล้ว ดังนั้นพวกเราต้องแสดงหนทางของความสุขนี้ แก่ผู้อื่นด้วย ลูกได้รับความสุข ไม่เพียงแต่ครั้งหนึ่งของวงจรแต่เป็นเวลาถึง 3 ส่วน 4 ของวงจร บ้างก็อุทิศตนเองต่อลูกเพราะลูก ได้ให้สาส์นของพ่อแก่พวกเขา และขจัดความทุกข์ของพวกเขา ลูกเข้าใจว่าแม้แต่ผู้นี้(บราห์มา)ก็ได้รับความรู้จากพ่อสูงสุด และ แล้วท่านก็ได้ให้สาส์นแก่พวกเรา และแล้วพวกเราก็ได้ให้สาส์นแก่ผู้อื่น ท่านให้คำแนะนำตัวของพ่อและเฝ้าแต่ปลุกลูก ๆ ทั้งหมดให้ ตื่นขึ้นจากการหลับใหลของความไม่รู้ของพวกเขา บักดีนั้นก็เรียกว่าเป็นความไม่รู้ ความรู้และบักดีนั้นแยกจากกัน พ่อมหาสมุทร แห่งความรู้กำลังสอนความรู้แก่ลูก ๆ ในเวลานี้ ได้เข้าไปสู่หัวใจของลูกว่าบาบาและปลุกลูกให้ตื่นขึ้นทุก 5000 ปี มีน้ำมันเพียง เล็กน้อยเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในตะเกียงของพวกเรา ดังนั้นเวลานี้พ่อได้เทน้ำมันของความรู้และจุดตะเกียง เมื่อลูกจดจำพ่อ ตะเกียงของดวงวิญญาณก็ถูกจุดขึ้น สนิมที่อยู่ในดวงวิญญาณก็จะถูกขจัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ เป็นในสิ่งที่สังคราม กับมายาจะดำเนินไป มายาทำให้ลูกลืมหืมแล้วแล้ว เพื่อที่แผนการขจัดสนิมก็จะเป็นการสะสมสนิมมากขึ้น ในความเป็นจริงก็ได้มี การพอกพูนสนิมมากยิ่งขึ้นกว่าที่จะมีการขจัดออกไป พ่อพูดว่า: ลูก ๆ จดจำพ่อ และสนิมบนลูกนั้นก็จะได้รับการขจัดทิ้งไป สิ่งนี้ อาศัยความเพียรพยายาม ขออย่าได้มีแรงดึงดูดใดต่อร่างกาย จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! พวกเราคือดวงวิญญาณ และ พวกเราจะไม่ไปหาพ่อด้วยร่างกายของพวกเรา พวกเราต้องไปหาท่านหลังจากที่ได้แยกห่างจากร่างกาย ด้วยการที่ได้เห็นดวง วิญญาณก็จะมีการขจัดสนิมออกไป และด้วยการเห็นร่างกายก็จะมีการพอกพูนสนิมขึ้น ในบางครั้งก็เป็นการขจัดทิ้งและบางครั้งก็ เป็นการพอกพูน สิ่งนี้ดำเนินไปตลอดเวลา บางครั้งลูกก็ขึ้นไปและบางครั้งลูกก็ลงมา นี่คือหนทางที่เปราะบางอย่างยิ่ง ด้วยการไป ผ่านทั้งหมดนี้ลูกก็จะไปถึงสภาพอยู่เหนือวงจรกรรมของลูกในเวลาสุดท้าย สิ่งหลักก็คือเป็นดวงตาที่หลอกลวงลูกในทุกสิ่ง ดังนั้น อย่าได้มองดูที่ร่างกาย สติปัญญาของพวกเรานั้นเชื่อมโยงอยู่กับดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข และพวกเราต้อง สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน พวกเราต้องรับประทานอาหารที่บริสุทธิ์ด้วย อาหารของเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์ คำว่า “ไวช นนาฟ” นั้นได้ปรากฏออกมาจากคำว่า “วิชญ” เหล่าเทพไม่รับประทานอาหารที่ไม่บริสุทธิ์และสกปรกเลย มีวัดของวิชญูผู้ที่พวกเขา เรียกว่าเป็นนาย-นารายณ์(นายธรรมดาและนารายณ์)ด้วยเช่นกัน ลักษณะและนารายณ์คือผู้ที่มิตัวตน พวกเขาไม่ได้มี 4 แขน อย่างไรก็ตามในหนทางของบักดี พวกเขานั้นได้รับ 4 แขน สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาไม่เข้าใจว่าไม่สามารถมี มนุษย์ใดที่มี 4 แขนได้ ในยุคทองมีมนุษย์ที่มี 2 แขน แม้แต่บราห์มาก็มี 2 แขน พวกเขานั้นได้นำลูกสาวสวรรค์ไว้กับบราห์มาและ แสดงว่าเธอนั้นมี 4 แขน สรีรชาติไม่ใช่ภรรยาของบราห์มา เธอคือลูกสาวของพระชาติดาบราห์มา ยิ่งได้มีการนำลูก ๆ มาเลี้ยงดู จำนวนมากขึ้นเพียงไร จำนวนของมือของท่านก็จะเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น พวกเขาได้แสดงบราห์มาว่ามี 108 แขนเท่านั้น พวกเขาจะไม่

พูดเช่นนี้ถึงวิญญูหรือซางก้า บราห์มามีแขนอยู่มากมาย ในหนทางของบัคตี พวกเขาไม่มีความเข้าใจใด พ่อมาและอธิบายแก่ลูก ๆ ลูกพูดว่า: บาบามาและทำให้พวกเรานั้นรู้คิด ผู้คนก็พูดว่าพวกเขาคือผู้ทำบัคตีชีวา อัจชะ ท่านคิดว่าชีวานั้นเป็นอะไร? เวลาที่ลูก ๆ เข้าใจว่าชีพบบาบาคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด และเหตุนี้เองท่านจึงได้รับการกราบไหว้บูชา พ่อพูดว่า: สิ่งหลักคือการจดจำ พ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกเคยเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมาและชำระล้างพวกเราให้บริสุทธิ์เถิด! ผู้คนเฝ้าแต่เรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ รวมผู้ที่เป็นของสีดำ ลูกเองก็เคยร้องเช่นนี้ บาบามาไม่รู้ว่าพ่อจะมาและเข้ามาในท่าน เป็นความมหัศจรรย์อย่างยิ่งที่ท่านไม่เคยแม้กระทั่งคิดถึงสิ่งนั้นมาก่อน เริ่มแรกท่านเคยตะลึงงันและประหลาดใจว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นกับท่าน “เมื่อพ่อมองดูที่ใครบางคน เขาก็รู้สึกถึงแรงดิงนั้น -อะไรกำลังเกิดขึ้น?” ชีพบบาบากำลังดึงเขา ใครก็ตามที่นั่งอยู่เบื้องหน้าท่านก็จะเข้ามา ท่านนั้นอัศจรรย์ใจ “ทั้งหมดนี้คืออะไร?” จำเป็นต้องอาศัยสันโดษที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด นั่นเป็นเมื่อท่านได้เริ่มที่จะมีการวางแผน “พ่อควรจะไปทีใด? โอเค พ่อกำลังจะไปที่พัการามสี” นี่คือแรงดิงของผู้เดียวนั้น ผู้ที่กำลังทำให้ท่านทำทุกสิ่ง ท่านได้ละทิ้งธุรกิจที่แสนจะใหญ่โตและจากไป ผู้คนที่ลั่นหว้งและน่าสงสารเหล่านั้นไม่รู้ว่าเหตุใดท่านจึงไปที่พัการามสี ท่านไปและก้นังในสวนที่นั่น ท่านจะถือดินสอไว้ในมือของท่านและวาดวงกลมไว้ที่ผนัง “พ่อไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่บบาบากำลังทำให้พ่อทำ เมื่อพ่อเข้านอนในเวลากลางคืน พ่อก็จะรู้สึกได้ว่าพ่อมันได้โยนบินไปบางแห่ง และแล้วพ่อก็จะลงมาอีกครั้งหนึ่ง พ่อไม่รู้ถึงสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นเลย” ในตอนเริ่มต้นก็เคยมีนิมิตอยู่มากมายด้วย ลูกสาวก็จะเข้ามาขณะที่เพียงแต่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น และแล้วลูกก็ได้เห็นอย่างมากมาย ลูกจะพูดว่า: ท่านไม่ได้เห็นในสิ่งที่พวกเราได้เห็น ในเวลาสุดท้ายด้วยบบาบาก็จะให้นิมิตมากมาย เพราะลูกจะเฝ้าแต่เข้ามาใกล้มากขึ้น อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จัดความทุกข์ของทุกคนด้วยการให้สาสน์ของพ่อแก่พวกเขา แสดงหนทางสู่ความสุขแก่ทุกคน ออกมาจากสิ่งที่มิขิดจำกัดและเข้าไปสู่สิ่งที่ไม่มิขิดจำกัด
2. ในการที่จะได้นิมิตของทุกสิ่งในเวลาสุดท้ายและได้รับการหล่อเลี้ยงที่เต็มไปด้วยความรักของพ่อ จงอยู่อย่างเข้มแข็งในความรู้และโยคะ อย่าได้วิตกกังวลเกี่ยวกับผู้อื่นแต่จงเพิ่มพูนช่วงชีวิตของลูกด้วยพลังโยคะ

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง ผู้ทำให้บัญชาการสะสมของลูกเปี่ยมล้น โดยการล่วงรู้ถึงความสำคัญของทุกวินาทีและทุกความคิด

ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกมีการได้รับคุณประโยชน์ที่ไม่สูญสลายจากพ่อที่คงอยู่ตลอดไปในทุกนาที นี่เป็นเพียงเวลาจากทั้งวงจร เมื่อลูกสามารถได้รับโชคเช่นนี้ และเหตุนี้เองคตินิพจน์ของลูกคือ: ถ้าไม่ใช่เวลานี้ ก็ไม่มีเวลาได้อีกเลย งานอะไรก็ตามที่ลูกต้องการจะทำให้เสร็จสิ้น จงทำสิ่งนั้นเดี๋ยวนี้ ด้วยการตระหนักรู้นี้ เวลา ความคิด และการกระทำของลูกจะไม่สูญเปล่าเลย และด้วยความคิดที่มีพลังของลูก บัญชีของการสะสมของลูกจะเปี่ยมล้น และลูกจะกลับมาเป็นดวงวิญญาณที่มีพลัง

คติพจน์: อะโลคิตา-alokikta (ความพิเศษสุดที่ไม่เหมือนใครและไม่มีใครเหมือน –uniqueness) ของทุกคำพูดและทุกการกระทำคือความบริสุทธิ์ ดังนั้นจงเปลี่ยนแปลงความธรรมดาให้เป็นความพิเศษสุด

*** โอม ชานติ ***